

[Elgaard.]

Hvis det sker ved indstukne Enkeltheder i anden Lovgivning, bliver Behandlingen let saa tilfældig, at den danske Folkekirke ikke er tjent dermed.

Vi kan heller ikke tænke os, at en saadan Ændring kan være blevet nødvendig. Det maa være lige saa betænkeligt for en Kirkebestyrelse som for et Byraad at faa Kirkeskatten for højt op. Desuden er der i Lov om Kirkers Bestyrelse § 14 taget Forholdsregler mod mulige Ubesindigheder af en Kirkebestyrelse, idet der foreskrives, at Kommunalbestyrelsens Samtykke skal indhentes, naar visse ret snævre Grænser overskrides“.

Det er jo en kraftig Understregning af, at jeg havde Ret i mine Udtalelser i Gaar om, at der om dette Spørgsmaal i hvert Fald er delte Meninger, og derfor tillod jeg mig at bemærke, at man maaske vanskelig kunde naa videre, end der var foreslaaet i Fjor.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger vedrørende Tilsynsparagraffen. Samarbejdet mellem de danske Købstæders Byraad og Indenrigsministeriet har jo til Dato været det allerbedste, som det jo ogsaa blev understreget bl. a. af det ærede Medlem Hr. Bresemann i de Udtalelser, der nu lige blev fremsat, og naar man ikke med Hensyn til den nu i Henhold til Tilsynsparagraffen fastslaede Praksis kan fremføre Ting, der med betydelig Vægt taler for at indføre Ændringer i en for Byraadene mere fritstillende Retning, synes jeg ikke, der er synderlig Grund til at forlade Grundlaget for den Praksis, der har vist sig at gøre udmærket Fyldest indtil denne Dag.

Til Indenrigsministerens Udtalelser om Jordfonden vil jeg gerne sige, at jeg maa for mit Vedkommende tage det Standpunkt paa nuværende Tidspunkt, at vi maa overveje det adskilligt nøjere, end det er sket hidtil, inden vi vil være i Stand til at love noget som helst med Hensyn til Udformningen af denne Bestemmelse.

Naar jeg siger, at Tilsynsparagraffens Udformning i alt væsentligt har været fyldestgørende og tilfredsstillende — og det har jeg Ret til at sige, da der ikke fra nogen Sider er fremført nogen Anke derimod — støtter jeg det ogsaa paa, at ved Behandlingen af Lovforslaget i Fjor i det andet høje Ting blev der fra flere Sider netop klart udtalt, at Forholdene hidtil havde været udmærkede paa dette Omraade, og den Ros, der da blev ydet fra flere Partiernes Ordførere, var ikke en Ros til den ene eller den anden Indenrigsminister i den ene eller

den anden Regering, men det var en Anerkendelse til alle de Indenrigsministre, der havde varetaget denne Side af Købstadkommunernes Styrelse i Forbindelse med denne Paragraf. Og jeg gentager, at naar dette er Kendsgerningen, vil der ikke være synderlig Grund til at indføre ret betydelige Ændringer i § 23; jeg kan i hvert Fald ikke se det. Jeg vil da ogsaa gerne spørge, hvordan det er i andre Lande; jeg mener at vide lidt om, at man f. Eks. i Norge har indhøstet Erfaringer i den Henseende, som absolut understreger Venstres Standpunkt med Hensyn til hele Tilsynsspørgsmaalet og Tilsynsparagraffens Affattelse.

Om Affattelsen af Revisionsparagraffen tror jeg ikke, det vil være vanskeligt at opnaa Enighed i det kommende Udvalgsarbejde.

Jeg maa dernæst gøre et Par Bemærkninger om den Paragraf, der omhandler Skolekommissionen. Det er rigtigt, naar den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han havde Indtryk af, at jeg intet havde imod en Sammendragning af Skoleudvalgets og Skolekommissionens Arbejde. Det har jeg heller ikke, hvis der kan ske en Sammendragning, der er af praktisk Værdi for Arbejdet og ikke gør Fortræd paa anden Maade. Men naar jeg paa nuværende Tidspunkt udtalte mig imod en Affattelse, der fører med sig, at den nuværende Tilstand med Hensyn til Sognepræstens Tilstedeværelse i Skolekommissionen ændres, er det først og fremmest af den Grund, at naar den højtærede Regering har bebudet Lovforslag, der tager Sigte paa hele vort Skolevæsens Tilsyn, saa mener jeg ikke, der er Anledning til i et Lovforslag, der omhandler vore Købstadkommuners Styrelse, at pille et saadant bestemt lille Spørgsmaal ud af dets rette Sammenhæng og indføre en ny Bestemmelse. Jeg har nu den Opfattelse, at hvis denne Ændring vedtages, saa vil det i adskillige Tilfælde antagelig nok gaa saadan, at Sognepræsten vælges ind i Skolekommissionen, men der vil sikkert ogsaa blive adskillige Tilfælde, hvor han ikke bliver valgt, og naar man siger, at han i den Henseende skal være ligestillet med ethvert andet Medlem, saa siger jeg, at det bliver han nu knapt nok, thi som Stillingen er nu, har man i den offentlige Debat om dette Spørgsmaal ligesom sat Sognepræsten paa en særlig Plads, paa en Plads for sig selv; Befolkningen hænger sig i, at Præsten er „født“ eller „fast“ Medlem, hvad man nu vil kalde det, og i det Øjeblik man gennemfører en Lovændring, der sætter ham udenfor, har man ikke placeret ham helt lige med